

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3806/2025
19.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Зоран Раденковић и Бојан Благојевић, адвокати из ..., против туженог АД "Електромрежа Србије" Београд, чији су пуномоћници Софија Илић, Рада Јанковић и Ивана Недовић, адвокати из ..., ради накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 868/24 од 22.10.2024. године, у седници одржаној 19.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 868/24 од 22.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 868/24 од 22.10.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Вршцу, Судска јединица Бела Црква П 788/23 од 20.06.2024. године, одбачене су тужбе поднете 21.12.2023. године, као недозвољене.

Виши суд у Панчеву је, решењем Гж 868/24 од 22.10.2024. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу тужиле и потврдио решење Основног суда у Вршцу, Судска јединица Бела Црква П 788/23 од 20.06.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, тужилца је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију тужиле, захтевајући накнаду трошкова ревизијског поступка.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). На основу одредбе члана 420. став 6. истог Закона, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се рамотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиле прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада тужили за успостављену стварну службеност проласком далековода преко њених катастарских парцела. Побитним решењем тужба тужиле је одбачена, имајући у виду да је пред Општинском управом Општине Бела Црква, по предлогу туженог од 24.10.2023. године, покренут поступак за непотпуну експропријацију кат.парцела у власништву тужиле које су предмет њеног тужбеног захтева и да је, у том поступку, 02.04.2024. године донето решење о непотпуној експропријацији које није правноснажно, а да је предлог за одређивање накнаде, у овој парници, поднет пре истека рока за закључење споразума о накнади пред органом управе, у смислу одредбе члана 56. Закона о експропријацији („Службени гласник РС“, бр. 53/95...20/2009). Решење којим одбацује тужбу суд доноси у поступку претходног испитивања тужбе, применом одредбе члана 294. Закона о парничном поступку. Погрешна примена процесне одредбе закона представља битну повреду одредаба парничног поступка, а то није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде за стварну службеност тужила је поднела 21.12.2023. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побитног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. На основу одредбе члана 420. став 1. истог Закона, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ревизија против решења из става 1. овог

члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2.).

Имајући у виду да је побијано решење другостепеног суда, којим је поступак правноснажно окончан одбачајем тужбе, донето у имовинскоправном спору у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиле није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3., у вези члана 420. став 2. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413., у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови ревизијског поступка на име ангажовања пуномоћника, адвоката, за састав одговора на ревизију и за судске таксе, туженом нису били потребни, у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић